

Οι βασικοί αποτρεπτικοί παράγοντες είναι:

1. Πολιτισμικές παραδόσεις και συμπεριφορές. Στερεότυπα και προκαταλήψεις έχουν συχνά χρησιμοποιηθεί ως δικαιολογία για τον αποκλεισμό των γυναικών από την πολιτική. Οι θρησκευτικές παραδόσεις αποτελούν συχνά πολιτισμική παρά θρησκευτική έκφραση. Οι γυναίκες θεωρούνται υπεύθυνες για το σπίτι, τη φροντίδα των αρρώστων, μητέρες και τροφοί και όχι άτομα που θα μπορούσαν να είναι πολιτικοί ηγέτες.
2. Το κατεστημένο. Τα δίκτυα των ανδρών έχουν δημιουργήσει ισχυρούς δεσμούς αμοιβαιότητας σε θέσεις ισχύος, τα οποία εξ ορισμού εξαιρούν τις γυναίκες. Είναι πολύ δύσκολο γι' αυτές να σπάσουν τον εσωτερικό κλοιό της εξουσίας που έχουν δημιουργήσει οι άνδρες ή να προωθήσουν βιώσιμες εναλλακτικές λύσεις.
3. Χρήμα. Έλλειψη χρηματοοικονομικής βοήθειας για τις γυναίκες. Οι προεκλογικές εκστρατείες και η καριέρα στην πολιτική μπορεί να αποδειχθούν ακριβές. Γενικά, οι γυναίκες έχουν λιγότερη πρόσβαση σε κονδύλια από ό,τι οι άνδρες.
4. Εμπιστοσύνη: πολύ συχνά οι γυναίκες δεν έχουν εμπιστοσύνη στον εαυτό τους ώστε να συμμετέχουν ως υποψήφιας στις εκλογές.
5. Μόνιμη έλλειψη χρόνου. Από τη στιγμή που οι γυναίκες ασχοληθούν με την πολιτική θα πρέπει να συνεχίσουν να ανταποκρίνονται και στις οικογενειακές τους υποχρεώσεις και στις επαγγελματικές. Όπως λέγεται δηλαδή σηκώνουν «διπλά» ή «τριπλά» βάρη.
6. Εμπόδια καριέρας. Η επιρροή των παραδοσιακών και θρησκευτικών ηγετών, η αποθάρρυνση ακόμα και από την ίδια την οικογένειά τους, ο εκφοβισμός και η ανδροκρατούμενη φύση πολλών πολιτικών κομμάτων λειτουργούν ως τροχοπέδη στην πολιτική σταδιοδρομία των γυναικών. Τα εμπόδια διακρίνονται σε δύο ευρύτερες κατηγορίες: θεσμικά και δημιουργημένα από τα πολιτισμικά στερεότυπα και συμπεριφορές.